

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka perustuu Euroopan unionin sopimussuhteen ulkopuoliseen virheeseen ja erityisesti omaisuuden suojan ja syrjintäkiellon periaatteen loukkaamiseen.

Euroopan unionin Kyproksen tasavallalle määräämät toimenpiteet johtivat nimittäin kantajan Laiki Bank -pankissa olevien varojen tilapäiseen jäädyttämiseen ilman, että hänelle olisi maksettu ennakolta kohtuullista korvausta.

Euroopan unioni on siten loukannut selvästi ja kohtuuttomasti kantajan omaisuuden suojaa ja – siltä osin kuin ainoastaan Laiki Bank -pankissa olleet enintään 100 000 euron talletukset turvattiin Kyproksen viranomaisille määrättyjen eurooppalaisten toimenpiteiden varalta – syrjintäkiellon periaatetta.

Kanne 17.6.2014 – Pirelli & C. v. komissio**(Asia T-455/14)****(2014/C 261/68)***Oikeudenkäyntikieli: italia***Asianosaiset**

Kantaja: Pirelli & C. SpA (Milano, Italia) (edustajat: asianajajat M. Siragusa, F. Moretti, G. Rizza ja P. Ferrari)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

ensisijaisesti

- kumoamaan päätöksen kantajaa koskevilta osin ja tarkemmin sanottuna sen 1 artiklan 5 kohdan d alakohdan, 2 artiklan g kohdan ja 4 artiklan siltä osin kuin kantaja on päätöksen adressaattien luettelossa

toissijaisesti

- antamaan määräyksen, jonka mukaan velkaa on ensin haettava päävelalliselta ja vasta tämän jälkeen muilta velallisilta, mukaan lukien kantajalta

jos asiassa tehdään Prysmianin osalta erillisessä oikeudenkäynnissä myönteinen ratkaisu kyseisen yhtiön riidanalaisesta päätöksestä nostaman kumoamiskanteen johdosta

- kumoamaan päätöksen ja muuttamaan sen 2 artiklan g kohtaa ja alentamaan yhteisvastuullisesti Prysmianin ja kantajan maksettavaksi määrätyn sakon määrää

joka tapauksessa

- velvoittaa Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt käsiteltävä kanne koskee Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä 2.4.2014 annettua Euroopan komissio päätöstä C(2014) 2139 lopullinen (asia AT.39601 – sähkökaapelit).

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kuuteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu perusteluvollisuuden noudattamatta jättämiseen.

- Pirelli väittää ensimmäisessä kanneperusteessa, ettei päätöksessä ole tarkasteltu niitä yksityiskohtaisesti esitettyjä väitteitä, jotka koskivat Parental Liability Presumptionin (emoyhtiön vastuuta koskeva oletama) sovellettavuutta Pirellin ja Prysmianin välisiin suhteisiin, eikä niitä ole siinä myöskään esitetty. Päätöksestä puuttuvat siten perustelut kokonaan, ja se on siis kumottava.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu yleisten periaatteiden ja perusoikeuksien loukkaamiseen ratkaisevaa vaikutusvaltaa koskevan oletaman soveltamisen vuoksi
- Kantaja väittää toisessa kanneperusteessa, että päätöksellä on loukattu kantajan perusoikeuksia, jotka perustuvat Euroopan unionin perusoikeuskirjan (perusoikeuskirja) 48 ja 49 artiklaan ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen (ihmisoikeussopimus) 6 artiklan 2 kappaleeseen ja 7 artiklan 1 kappaleeseen. Lisäksi se, että Pirellin on katsottu olevan vastuussa rikkomisesta, merkitsee omaisuudensuojan loukkaamista (ihmisoikeussopimuksen lisäpöytäkirjan 1 artikla ja ihmisoikeussopimuksen 14 artikla sekä perusoikeuskirjan 17 ja 21 artikla) ja se on ristiriidassa SEUT 345 artiklaan perustuvan neutraalisuusperiaatteen kanssa. Lopuksi komissio on kantajan mukaan loukannut selkeästi Pirellin puolustautumisoikeuksia, jotka on vahvistettu ihmisoikeussopimuksen 6 artiklassa ja perusoikeuskirjan 48 artiklan 2 kohdassa, koska kantaja ei ole voinut puolustautua kyseessä olevan rikkomisen osalta, sillä sillä ei ole ollut käytettävänä mitään hyödyllisiä seikkoja Prysmianin osalta esitettyjen syytösten kumoamiseksi.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei emoyhtiön vastuuta koskevaa olettamaa voida soveltaa silloin, kun sen soveltamisen edellytykset eivät ole täyttyneet, ja siihen, että SEUT 101 artiklaa on rikottu
- Kantaja väittää kolmannessa kanneperusteessa, että komissio on SEUT 101 artiklaa rikkoen soveltanut käsiteltävässä asiassa virheellisesti emoyhtiön vastuuta koskevaa olettamaa, koska se ei ole ottanut asianmukaisesti huomioon Pirelli-Prysmianin määräysvaltasuhteisiin liittyviä erityispiirteitä.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen
- Kantaja väittää neljännessä kanneperusteessa, että emoyhtiön vastuuta koskevan oletaman soveltaminen on käsiteltävässä tapauksessa ristiriidassa suhteellisuusperiaatteen kanssa, sellaisena kuin se on vahvistettu SEU 5 artiklan 4 kohdassa, koska oletaman soveltamisella ei ole tarkoitus saavuttaa mitään niistä päämääristä, joihin komissio pyrkii olettamaan turvautuessaan. Ei siis ollut olemassa mitään syytä laajentaa Prysmianin vastuu koskemaan myös Pirelliä.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu suhteellisuusperiaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen sen johdosta, että yhteisvastuuperiaatetta on sovellettu virheellisesti Pirelliin ja Prysmianiin siltä osin kuin on kyse sakon maksamista koskevasta velvollisuudesta komissioon nähden, ja toissijaisesti sen johdosta, ettei kyseisen periaatteen osalta ole määrätty mistään soveliaasta mukautuksesta.
- Kantaja väittää viidennessä kanneperusteessa, että sillä, että Pirellin on katsottu olevan yhteisvastuussa Prysmianin kanssa, paitsi jätetään toteuttamatta ne tavoitteet, joihin komissio pyrkii seuraamusten osalta, mutta se on jopa ristiriidassa niiden kanssa. Toissijaisesti kantaja väittää, että voidakseen ottaa huomioon sen, että Prysmianin ja Pirellin oli katsottu olevan eri tavalla vastuussa rikkomisesta, komission olisi pitänyt ainakin antaa määräys siitä, että velkaa on haettava ensin Prysmianilta ja vasta sen jälkeen Pirelliltä. Lopuksi kantaja toteaa, että kun komissio jätti ottamatta asianmukaisesti huomioon kantajan erilaisen tilanteen Prysmianin tilanteeseen nähden, se loukkasi suhteellisuusperiaatetta ja yhdenvertaisen kohtelun periaatetta. Päätös on siis kumottava sakkoa koskevilta osin tai toissijaisesti asiaa käsittelevän tuomioistuimen on muutettava sitä täyden harkintavaltansa nojalla ja määrättävä, että velkaa on haettava ensin Prysmianilta ja vasta sen jälkeen Pirelliltä.
- 6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu päätöksen lainvastaisuuteen sen johdosta, että SEUT 101 artiklaa ja asetuksen (EY) N:o 1/2003 2 ja 23 artiklaa on rikottu Prysmiania koskevassa osassa.
- Kantaja vetoaa kuudennessa kanneperusteessa oikeuteensa siihen, että päätös mahdollisesti kumotaan (osittain tai kokonaan) ja ainakin sen sakkoa alennetaan samalla tavalla kuin Prysmianin sakkoa mahdollisesti alennetaan tämän riidanalaisesta päätöksestä nostaman kanteen johdosta, jossa esitetyt väitteet on lukuun ottamatta kantajalle epäedullisia väitteitä toistettu nyt käsiteltävän kanteen yhteydessä.

Kanne 16.6.2014 – TAO/AFI ja SFIE v. parlamentti ja neuvosto

(Asia T-456/14)

(2014/C 261/69)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Association des Fonctionnaires Indépendants pour la Défense de la Fonction Publique Européenne (TAO/AFI) (Bryssel, Belgia) ja Syndicat des Fonctionnaires Internationaux et Européens (SFIE) (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja Casado García-Hirschfeld)

Vastaajat: Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan parlamentti